

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312219360
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1312219360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu JUDr. Edity Szabovej a Mgr. Barbory Bartekovej, v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK ECKER - KÁN & partners, Nám. M. Benku 9, Bratislava, proti odporcovi: F. F., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. X/X, D., t.č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníčkou v konaní A. C., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava III, o zaplatenie 50,70 eura, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 11.9.2013, č.k. 10C/63/2013-48, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava III v Bratislave zo dňa 11.9.2013, č.k. 10C/63/2013-48 potvrdzuje.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,70 eura, lebo dňa 12.9.2011 cestoval dopravným prostriedkom navrhovateľa - linkou MHD č. XX a pri kontrole sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom. V konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ si návrhom podaným na súde dňa 3.12.2012 uplatňoval nároky z prepravy. Plynutie jednoročnej premlčacej lehoty podľa § 108 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) začalo dňom 13.9.2011 a skončilo sa dňom 13.9.2012. Pretože odporca zastúpený opatrovníkom v konaní vzniesol námietku premlčania, nemohol súd uplatnené právo navrhovateľovi priznať, lebo sa premlčalo. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že v konaní úspešnému odporcovi žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu náhradu trov nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Namietol, že súd prvého stupňa dospel vo svojom rozhodnutí na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Poukázal na to, že zmluvou o preprave (§ 760 OZ) vzniká právny vzťah medzi dopravcom (fyzickou alebo právnickou osobou prevádzajúcou dopravu na základe príslušného povolenia) a cestujúcim. Preprava osôb je služba poskytovaná cestujúcim, ktorá spočíva v preprave predmetu (veci) a osoby dopravným prostriedkom do miesta určenia, a to riadne a včas, za určené cestové. OZ obsahuje iba základnú úpravu vzťahov vznikajúcich pri rôznych druhoch a spôsoboch prepravy. Podrobnejšia úprava je ponechaná

osobitným zákonom a na ich základe vydaným vykonávacím právnym normám, v tomto prípade zákona o cestnej doprave. V tejto súvislosti argumentoval tiež úpravou v § 9 písm. b), § 11 ods. 1 písm. d), § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, ako aj čl. 6 ods. 2 a 3 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave s tým, že povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi cestovné 0,70 eura a úhradu 50,- eur mu vznikla v zmysle citovaných ustanovení zákona o doprave na dráhach. Úhrada za nepreukázanie sa cestovným lístkom nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Všeobecná premlčacia doba podľa OZ sa použije všade tam, kde pre jednotlivé práva nie je OZ alebo iným právnym predpisom ustanovená premlčacia doba. Preto je namieste použiť § 101 OZ, čo znamená, že pohľadávka vo výške 50,- eur nebola v čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu premlčaná. Navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave vo veciach vedených pod sp. zn. 15Co/67/2011 a 14Co/216/2011, v ktorých odvolací súd rozhodoval v skutkovo totožných veciach a jeho odvolaniu vyhovel. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového, aj odvolacieho konania.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal a prejednal vec v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že nie je dôvod na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, pretože odvolacie námietky navrhovateľa neobstoja. Po tom, ako sa odvolací súd podrobne oboznámil s výsledkami dokazovania na súde prvého stupňa, ako aj s jeho skutkovými a právnymi závermi, konštatuje, že súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav veci (§ 120 O.s.p.), vec posúdil správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie i patričným spôsobom odôvodnil (§ 157 O.s.p.), a s uvedeným odôvodnením napadnutého rozsudku sa odvolací súd plne stotožňuje a odkazuje naň.

Neobstoja námietka navrhovateľa, že súd mal vo veci nároku na zaplatenie úhrady za nepreukázanie sa cestovným lístkom aplikovať ust. § 101 OZ (všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu), lebo úhrada nepatrí medzi práva z prepravy v zmysle § 760 OZ. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, právne vzťahy účastníkov konania, a tým aj oba uplatnené nároky navrhovateľa ako dopravcu na zaplatenie cestovného a úhrady vo výške stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav voči odporcovi (cestujúcemu), vyplývajú zo zmluvy o preprave (§ 760 OZ), a preto nie je dôvod na to, aby sa na každý z týchto nárokov aplikovala iná premlčacia doba. Právo na zaplatenie cestovného a úhrady má rovnaký právny základ - porušenie podmienok zmluvy o preprave, teda na ich uplatnenie vo vzťahu k premlčaniu sa tak vzťahuje ust. § 108 OZ. Právo na zaplatenie úhrady („pokuty“) nemôže vzniknúť samostatne a oddelene len na základe zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach (aj keď môže byť samostatne a oddelene uplatnený na súde), ale len spolu s nárokom na zaplatenie cestovného. Oba nároky vznikli zo zmluvy o preprave osôb v MHD, resp. z jej porušenia, a to súčasne. U oboch nárokov preto začína rovnako plynúť aj premlčacia doba stanovená v § 108 OZ. Správny je preto záver súdu prvého stupňa o premlčaní navrhovateľovho nároku, pretože návrh na začatie konania bol súdu doručený až dňa 3.12.2012, t.j. po uplynutí zákonnej ročnej premlčacej doby.

K poukázaniu navrhovateľa na iné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, v ktorých bolo jeho odvolaniu vyhovené, odvolací súd uvádza, že táto problematika bola medziasom predmetom zjednotenia rozhodovacej praxe odvolacích senátov Krajského súdu v Bratislave.

Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odporcovi, úspešnému aj v odvolacom konaní, trovy odvolacieho konania neboli priznané, pretože návrh na ich priznanie nepodal, a ani mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.